

VERKEERSREGELAAR HIGH FIVE

Johan Zandvliet is een fenomeen. Hij regelt het verkeer bij de Koggetunnel in Zwolle, waar hij dikke maatjes is geworden met de duizenden passerende scholieren. „Ook jij daar: gggóeiemorguh!”

Elke ochtend vrolijkt Johan scholieren op

KOGGETUNNEL

Dankzij verkeersregelaar Johan Zandvliet kunnen vele duizenden zandwagens veilig de weg op.

■ Het is al maanden een komen en gaan vanaf het rangeerterrein in Zwolle. Spoorbeheerder ProRail laat een gebied van 168.000 vierkante meter afgraven – tot 3 meter diepte. Er is een laag folie gelegd om lekken richting grondwater tegen te gaan. Dagelijks rijden tientallen zandwagens af en aan. In totaal zo'n achttuizend. Speciaal hiervoor is een brug gebouwd over de Koggetunnel. Het terrein tussen Windesheim en het Engelse Werk is sinds 1904 in gebruik als parkeerplaats voor reizigers- en goederentreinen. Er komen zo'n tien perrons voor onderhoud. Ook laat NedTrain een nieuwe treinwasinstallatie bouwen. Nu parkeren er dagelijks bijna 100 treinen. Na de zomer volgend jaar zijn dat er 144.

Marco van den Berg

Zwolle

Zelfs de grootste zuurpruim tovert-ie een glimlach op het gezicht. Scholieren vergeten even die dikke onvoldoende voor Duits, Frans of Nederlands. Studentes knipogen of zwaaien vriendelijk terug. Zelfs zakenmannen geven hem in het voorbijgaan een *high five*. Ja, sinds een paar maanden gebeuren er mooie dingen bij de Koggetunnel in Zwolle. Een stukje *happiness* zonder dat je een yogamatje hoeft uit te rollen.

De kolder van verkeersregelaar Johan Zandvliet (62) heeft via sociale media ook al andere provincies bereikt. „Iemand zette een berichtje op LinkedIn. Daar staan al 54 opmerkingen onder. Zelfs uit Friesland!”, buldert Zandvliet. Jong en oud spreekt hem aan bij de voornaam. Hoi Johan! Doei Johan! Met dat knalgele pak en dat iets te kleine helpje valt hij goed op. Alles aan hem werkt op de lachspieren. Dat gezwaai met de armen, die stem, maar ook zijn teksten. Als er weer een groep fietsers uit de tunnel komt, onderbreekt hij het in-

terview. „Wacht, dit moet even.” Hij stapt het fietspad op en roept: „*Un moment s'il vous plait!* Ha, ik ben Johan, de verkeersman. Ook jij daar: gggóeiemorguh!”

Dat humeur werkt aanstekelijk. Een enkeling vindt het niets. Dat zie je aan de gezichten. En ja, hij praat wel héél graag. Dus daar moet je net zin in hebben. Zijn grote snor beweegt dan driftig mee. Maar hij heeft ontegenzeggelijk de lach aan zijn kont. Net zoals André van Duin. Collega Patrick de Weerd (32) uit Wapenveld: „Ik doe dit werk nu vijf jaar, maar heb dit nog nooit meegemaakt. Hij bezorgt je de slappe lach. Wat een kerel.”

Medewerker van de maand

Misschien goed om uit te leggen dat ie wel degelijk een serieuze taak heeft. Spoorbeheerder ProRail pakt even verderop het rangeerterrein aan. Er gaan vele duizenden zandwagens over de Koggetunnel. Johan regelt het verkeer. Zorgt dat fietsers stoppen. Of houdt juist het transport tegen. Vier jaar werkt hij nu bij Traffic Service Nederland. „Je heb dit binnen een week geleerd, maar je moet wel met duizend dingen rekening hou-

▲ Een high five? Johan: „Het is een korte tik. Anders buitelen ze zo van de fiets.” FOTO FRANS PAALMAN

Een ochtendhumeur? Laat je opvrolijken door verkeersregelaar Johan op destentor.nl/ video of scan deze QR-code

Un moment s'il vous plait! Ik ben Johan, de verkeersman

– Johan Zandvliet

den. Niet iedereen is er goed in.”

Zijn boterham eet-ie in de kantine van aannemer KWS. Die reikte hem al een wisselbokaal uit. Was hij opeens ‘medewerker van de maand’. Johan grijnst.

Voor soep gaat hij naar ProRail. Voor een bekertje choco naar het politiebureau. En ‘een broodje vettigheid’ scoort hij in de schoolkantine. Maar ja, hij staat ook hele dagen buiten. In zijn thermopak. Met daaronder ingevette schoenen. „Dat leer je bij de firma defensie. Dan blijven je tenen lekker droog.” Het lijkt een hobby, maar hij krijgt er gewoon geld voor. „Het is een baan, ja. Wel vijftig uur per week hoor. Ik sta ook op andere plekken. Ach jongen, ik heb overal gezeten.”

Hij woont nu elf jaar in de Zwolse wijk Aa-landen, maar heeft over de hele aardbol gezwoven. Als tiener werd hij opgeleid tot brood- en bankbakker. Dat beroep heeft hij tot ver in het buitenland uitgeoefend. „Alle werelddelen, behalve Australië.” Ook werkte hij in het onderwijs en in het leger. „Ik hielp als monteur toen hier in Zwolle de Hanzeboog werd geplaatst, die rooie brug. Als nationaal reservist heb ik het Ko-

ninklijk Huis begeleid en zelfs president George Bush, toen hij naar Nederland kwam.”

Aandachttrekkerij

Zandvliet is getrouwd en heeft vier kinderen. „De jongste is alweer 25.” Als verkeersregelaar krijgt hij ook aandacht van vrouwen. Maar daar is 't hem niet om te doen. „Ik kan je er wel verhalen over vertellen...” Je zou kunnen zeggen: beste Johan, stel je niet zo aan. Wat is dit voor een aandachttrekkerij? Hij grinnikt om dat soort reacties. „Ik heb iemand gehad die pas na drie keer mijn *high five* accepteerde. Toen ontdeedde hij. Daar doe ik dus wel flink mijn best voor.” Scholieren delen alles met hem. Velen kent hij bij naam. „Dan komt zo'n kind naar je toe en zegt: ‘Ik heb drie tinnen voor gym gehaald’. Helemaal blij. Weet je, iedereen wil zijn verhaal kwijt.”

Tot de zomer blijft hij op zijn stek. „Schrijf maar op: er is hier nog niets gebeurd. Dus leuk die grappen, maar veiligheid staat voorop. Ik kijk wel uit. Ook met die *high fives*. Het is een korte tik. Anders buitelen ze zo van de fiets... Hahaha. Tja, nee, dat moeten we niet hebben natuurlijk...”